

have Forslagsstillerne tilladt sig at foreslaa en lille Ændring, saadan som det af den højtærede Minister blev anset for ønskeligt. Jeg anbefaler den tilligemed selve Lovforslaget.

Justitsministeren (Alberti): Tør jeg spørge den højtærede Formand, om Ændringsforslaget er omtrykt? Ellers forekommer det mig, at der er en lille Fejl deri.

Formanden: Det er ikke omtrykt.

Justitsministeren (Alberti): Jeg erkender, som den ærede Ordfører udtalte, at jeg har set Forslaget, før det blev trykt, men det blev mig forevist i det andet Ting, medens jeg var beskæftiget med en anden Sag, og jeg har da overset, at Forslaget neppe er ganske korrekt. Det lyder saaledes: „Denne Lov gælder, indtil Forslag til Lov om Rettens Pleje træder i Kraft“. Der skulde utvivlsomt staa: „indtil Lov om Rettens Pleje træder i Kraft“, thi man kan ikke, synes mig, sprogrigtigt tale om, at et Lovforslag træder i Kraft. Men jeg vil henstille dels til den ærede Ordfører, dels til den højtærede Formand, om ikke disse to Ord: „Forslag til“ kunde blive slettede. Derved vilde Sagen være ganske i sin Orden.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Krabbe): Jeg har ikke Manuskriptet ved Haanden, men jeg tror ikke, jeg erindrer fejl, naar jeg siger, at der stod i Manuskriptet — det tror jeg — korrekt: „Lov om Rettens Pleje“... (*Alfred Christensen: Ja!*) .. og min ærede Medforslagsstiller bekræfter denne Erindring. Hvis der altsaa nu staa — jeg ser ikke Forslaget for mig —: „Forslag til Lov om Rettens Pleje“, maa dette „Forslag til“ vist være kommet ind ved en Inkurie, det er i alt Fald ikke tilsigtet af Forslagsstillerne.

Justitsministeren (Alberti): For saa vidt de to Ord ikke have staaet i den ærede Talers Manuskript, er jeg jo ogsaa ganske uskyldig. Under alle Omstændigheder vil det meget let kunne forandres, hvis man enten under denne Forhandling kan blive enig om, at Ordene „Forslag til“ udgaa, eller til tredie Behandling vil stille et lille Ændringsforslag i den Retning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Krabbe): Jeg tillader mig at henstille til den højtærede Formand, om ikke Æn-

dringsforslaget, saaledes som den højtærede Minister ogsaa syntes at anse det for tilstedeligt, kunde afstemmes saaledes, som om disse Ord: „Forslag til“ ikke eksisterede, eftersom vi ere enige om, at det er ved en Inkurie, at de staa der.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Der stemmes først over Ændringsforslaget, og efter, hvad der nu er fremkommet, maa jeg gaa ud fra, at det er en Trykfejl, der er kommen ind, naar der staa „Forslag til“. Disse Ord gaa altsaa ud.

Ændringsforslaget af *Alfred Christensen* og *Krabbe* (se foran)

vedtoges enstemmigt med 68 Stemmer.

Lovforslagets Tekst, saaledes ændret, og *dets Overgang til tredie Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Arveafgift.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2537.)

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (J. C. Christensen): Jeg skal ikke komme ind paa de Forhandlinger, der ved forskellige Lejligheder have været ført i det andet Ting om en Forhøjelse af Arveafgiften. Jeg skal ganske kort udtale om det her foreliggende Lovforslag, at det, saaledes som det foreligger, formentlig vil give Statskassen en forøget Indtægt af 2,100,000 Kr., at Forskellen mellem dette Forslag og det af Finansminister Vilhelm Lassen forelagte Forslag væsentligst maa søges i, at den glidende Skala, som han kaldte den, som han havde i sit Forslag, er gaaet ud og erstattet med en stigende Skala i hver af Klasserne paa indtil 2 pCt., saaledes at den første Klasse kan stige fra 1 til 3 pCt., anden Klasse fra 4 til 6, tredie Klasse fra 7 til 9 og fjerde Klasse fra 10 til 12. Det er jævnt stigende, saaledes at hele Arvelodden betaler ved hver Stigning $\frac{1}{4}$ pCt. Den mindre Indtægt, der fremkommer, bliver ca. 400,000 Kr. Det er